

Jaká Unie pro naši budoucnost

02.Června 2009 Oldřich Vlasák

Před nedávnem jsem vstupoval do budovy Evropského parlamentu a mou pozornost zaujal poutač zavěšený nad vchodem. Stála na něm věta: Jaké energii má patřit budoucnost? Otázku doplňovaly symboly tepelné, sluneční, větrné a jaderné energie. Napadlo mě, že se jedná o reklamu na některou z konferencí, kterých v Evropském parlamentu probíhá celá řada. Jenže bližší pohled prozradil můj omyl. Billboard je ve skutečnosti součástí kampaně Evropského parlamentu, která usiluje o připoutání pozornosti k letošním evropským volbám.

A tady končí legrace. Kdosi z evropských úředníků totiž zřejmě pro kampaň vybral témata, o nichž si asi myslí, že by je měl řešit Evropský parlament. U většiny z nich se ovšem díky špatnému výběru jedná o klamavou reklamu na Evropský parlament. Na otázku, jakou energii chceme využívat v budoucnu, musíme hledat odpověď u nás doma, a nikoli v Bruselu. Volba energetické politiky je dobrým příkladem oblasti, kde rozhodování musí zůstat na národních státech. Opak by vedl k situaci, kdy by Evropská unie mohla zavřít naše jaderné elektrárny nebo naopak donutit Rakušany jadernou energii využívat. A to by nebyla Unie, jakou si představujeme.

Věřím, že „energetický“ billboard zvoucí k volbám vznikl jen omylem. Existuje celá řada oblastí, v nichž je výhodnější koordinovat rozhodování na evropské úrovni. Volba energetické politiky k nim ale určitě nepatří.

Předvolební kampaň Evropského parlamentu nechtěně zdůraznila skutečnost, že o tom, co bude tématem evropských voleb, musí rozhodovat voliči v jednotlivých státech a nikoli někdo anonymní a nevolený v centru Evropské unie. Propagovat účast občanů v evropských volbách je jistě bohulibé. Nic dalšího již ale unijním orgánům nenáleží. Pokud se toho budou držet, přispějí k pozitivnímu hodnocení Evropské unie největší měrou.